

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Miroslavy Holubové a soudkyň Mgr. Jany Misiačkové a JUDr. Marcely Plutkové v exekuční věci oprávněného: **M.C.K. Realit, a.s.** se sídlem Kyšice, Nová 101, IČ: 27363406, zastoupeného JUDr. Petrem Langerem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Ostrava – Sokolská tř. 1331/31, proti povinné: **Martina V., nar. xxx, xxx,** za účasti manžela povinné: Juraj V., nar. xxx, bytem xxx, **pro peněžité plnění,** k odvolání oprávněného proti usnesení Okresního soudu v Karviné ze dne 5.12.2013, č.j. 46EXE 1110/2013-53

takto:

I. Usnesení okresního soudu se v odstavci I. výroku ruší a v tomto rozsahu se věc vrací okresnímu soudu k dalšímu řízení.

II. Usnesení okresního soudu v další odvoláním napadené části, tj. v odstavci II. výroku, se mění následovně:

„Exekuce, jejímž provedením byl usnesením Okresního soudu v Karviné č.j. 46EXE 110/2013-8 ze dne 14.3.2013 pověřen soudní exekutor JUDr. Jan Grosam, Exekutorský úřad Praha 6, se ve vztahu k exekučnímu příkazu č.j. 180EX 109/13-21, kterým soudní exekutorka Mgr. Zuzana Sobišková dne 27.6.2013 rozhodla o jejím provedení příkázáním pohledávek z účtu povinné a jejího manžela vedených u peněžního ústavu Československá obchodní banka, a.s., se nezastavuje.“

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud zastavil exekuci prodejem nemovitostí zapsaných na LV č. xxx vedeném Katastrálním pracoviště Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj v Karviné, pro obec Karviná, katastrální území Staré Město u Karviné, a sice rodinného domu č.p. xxx stojícího na parcele č. xxx a pozemku parc. č. xxx – zastavěná plocha a nádvoří a parc. č. xxx – zahrada, kterou na základě exekučního příkazu č.j. 025EX 109/13-9 vydaného JUDr. Janem Grosamem dne 20.5.2013 pod sp.zn. 180EX 109/13 provádí Mgr. Zuzana Sobíšková (odstavec I. výroku). Dále exekuci rovněž zastavil ve vztahu k exekučnímu příkazu č.j. 180EX 109/13-21, kterým Mgr. Zuzana Sobíšková dne 27.6.2013 rozhodla o jejím provedení příkázáním pohledávek z účtu povinné a jejího manžela vedených u peněžního ústavu Československá obchodní banka, a.s. (odstavec II. výroku).

Proti tomuto usnesení se oprávněný včas odvolal. Namítl, že rozhodnutí okresního soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Výrok napadeného usnesení je odůvodněn tím, že Okresní soud v Karviné neuznal převod exekučních spisů mezi JUDr. Janem Grosamem a Mgr. Zuzanou Sobíškovou. Odvolatel poukázal na zápis z gremiální porady exekučních soudců konané na Krajském soudě v Ostravě dne 4.10.2013 s tím, že na přeložení exekutorů je třeba nahlížet obdobně jako na zánik exekutorského úřadu podle § 15 odst. 5 exekučního řádu. V té souvislosti rovněž poukázal na to, že oprávněný byl o přeložení informován a řádně poučen, dokonce z procesní opatrnosti dne 18.9.2013 podal návrh na změnu exekutora, v němž navrhoval převzetí exekuce Mgr. Zuzanou Sobíškovou. Oprávněný navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno.

Povinná ani manžel povinné se k odvolání nevyjádřili.

Krajský soud přezkoumal napadené usnesení okresního soudu, řízení, které předcházelo jeho vydání, se závěrem, že odvolání je důvodné.

Ze spisu vyplývá, že k návrhu podanému dne 24.1.2013 u soudního exekutora JUDr. Jana Grosama, Exekutorský úřad Praha 6 Okresní soud v Karviné uvedeného soudního exekutora pověřil provedením exekuce na majetek povinné. Předmětem vymáhání je pohledávka ve výši 7.490,- Kč s příslušenstvím a náklady právního zastoupení ve výši 10.720,- Kč. V dané věci okresní soud vyšel ze skutečnosti, že rozhodnutím ministra spravedlnosti České republiky ze dne 24.4.2013 došlo s účinností od 15.5.2013 k přeložení soudního exekutora JUDr. Jana Grosama do Exekutorského úřadu v obvodu Okresního soudu v Sokolově (uvolněného přeložením soudní exekutorky Mgr. Zuzany Sobíškové) a k přeložení soudní exekutorky Mgr. Zuzany Sobíškové do Exekutorského úřadu v obvodu Obvodního soudu pro Prahu 6 (uvolněného přeložením soudního exekutora JUDr. Jana Grosama). Okresní soud zjistil, že Mgr. Zuzana Sobíšková dne 30.7.2013 vydala usnesení č.j. 180EX 109/13-25, kterým rozhodla o uložení pořádkové pokuty plátcí povinné. Původně pověřený exekutor JUDr. Jan Grosam poté, co nabylo účinnosti

rozhodnutí ministra spravedlnosti o jeho přeložení, rozhodl o vydání exekučních příkazů, kterými rozhodl o provedení exekuce prodejem nemovitostí náležejících do společného jmění povinné a jejího manžela a zřízením exekutorského zástavního práva na těchto nemovitostech a rovněž rozhodl o provedení exekuce srážkami z příjmu povinných. Následně dne 27.6.2013 vydala soudní exekutorka Mgr. Zuzana Sobíšková exekuční příkaz, kterým postihla pohledávku povinné a jejího manžela na účtech vedených u Československé obchodní banky. Ve spise se nachází podání oprávněného ze dne 22.8.2013, ze kterého vyplývá, že oprávněný byl o přeložení exekutorů informován a souhlasí s tím, aby exekuci nadále prováděla Mgr. Zuzana Sobíšková.

Dne 27.8.2013 oprávněný změnil svůj návrh na nařízení exekuce tak, že navrhuje, aby provedením exekuce byla pověřena soudní exekutorka Mgr. Zuzana Sobíšková a nikoliv JUDr. Jan Grosam, jak bylo v původním návrhu navrženo.

Okresní soud v dané věci zastává názor, že rozhodnutí ministra spravedlnosti o přeložení exekutora nemůže nahrazovat usnesení o změně exekutora, vedením exekutora je pověřován nikoliv exekuční úřad, nýbrž výhradně konkrétní oprávněným navržený soudní exekutor, a proto ani jeho „výměnou“ do jiného exekučního úřadu nemůže nový exekutor bez dalšího přebírat jeho spisy. Proto také ve věcech, ve kterých byl pověřen prováděním exekuce JUDr. Jan Grosam, nemůže jakékoliv úkony svým jménem činit Mgr. Zuzana Sobíšková, pokud oprávněný změnu nenavrhne a nedojde-li k převzetí exekuce, a to tím spíše, že byli-li oba soudními exekutory jmenováni již v dřívější době a oprávnění k výkonu činnosti soudního exekutora žádnému z nich nezaniklo. Z uvedeného důvodu je aplikace § 15 odst. 5 exekučního řádu vyloučena. Podle okresního soudu zákon rozlišuje pojmy exekutor a exekutorský úřad, podle § 28 exekučního řádu exekuci provádí jako fyzická osoba oprávněným navržený a soudem vedením exekuce pověřený exekutor, jehož pověření zaniká jedině některým z důvodů uvedených v § 51 exekučního řádu, odvolán může být pouze z důvodů taxativně vyplývajících z ust. § 15 odst. 2 exekučního řádu, přičemž odst. 1 téhož ustanovení stanoví toliko důvody zániku exekutorského úřadu, kterým jsou kromě odvolání soudního exekutora, jeho smrt, prohlášení za mrtvého, pozbytí státního občanství, zbavení způsobilosti k právním úkonům, pravomocné rozhodnutí soudu o uložení trestu zákazu činnosti či odsouzení soudního exekutora k nepodmíněnému trestu odnětí svobody či uplynutí šesti měsíců následujících po měsíci, ve kterém soudní exekutor doručí ministerstvu spravedlnosti svou žádost o ukončení výkonu exekutorského úřadu. Podle názoru okresního soudu ke změně exekutorů může dojít pouze postupem zakotveným v ust. § 44b exekučního řádu v platném znění.

Odvolací soud se se závěry okresního soudu neztotožnil.

Z ust. § 8 písm. c) e.ř. vyplývá, že ministr spravedlnosti na návrh komory může přeložit exekutory s jejich souhlasem do obvodu jiného okresního soudu.

Podle ust. § 1 e.ř. soudní exekutor je fyzická osoba splňující předpoklady podle tohoto zákona, kterou stát pověřil exekutorským úřadem. V rámci pověření exekutorským úřadem exekutor provádí nucený výkon exekučních titulů a další činnost podle tohoto zákona.

Exekuční činnost v jednotlivých věcech pro konkrétního exekutora je vázána na jeho pověření exekutorským úřadem a nemůže-li exekutor po přeložení vykonávat původní exekutorský úřad, nemůže v rámci pověření exekutorským úřadem ani vést exekuci, jíž byl v jednotlivém spise původně pověřen.

Z uvedeného je nutno dovodit, že přeložení exekutora má mít stejné následky, jak když zanikne výkon původního exekutorského úřadu a soudní exekutor nemůže pokračovat ve vedení exekucí, ve kterých byl původně pověřen, a naopak v těchto věcech bude pokračovat do tohoto úřadu pověřený exekutor, protože u něj je to obdoba toho, jako by byl jiný exekutor do uvolněného exekutorského úřadu nově jmenován.

Ust. § 44b e.ř. nelze podle názoru odvolacího soudu na vzniklou situaci aplikovat.

Pokud tedy po přeložení soudních exekutorů informovala Mgr. Zuzana Sobíšková oprávněného o tom, že byla pověřena Exekutorským úřadem v Praze 6 namísto soudního exekutora JUDr. Jana Grosama a poučila jej ve smyslu § 15 odst. 5 e.ř. o tom, že může navrhnout nového exekutora, a oprávněný tohoto práva nevyužil, resp. sám navrhl, aby exekuci vedla Mgr. Zuzana Sobíšková po přeložení obou exekutorů, pak exekuci nyní prováděnou Mgr. Zuzanou Sobíškovou nelze jako nepřípustnou zastavit.

Odvolací soud nemá důvod odchylovat se od závěrů, které byly přijaty na gremiální poradě dne 4.10.2013 a o kterých se odvolatel zmiňuje v podaném odvolání.

Z tohoto důvodu bylo napadené usnesení v odstavci II. výroku podle § 220 o.s.ř. změněno tak, že exekuce nyní prováděná Mgr. Zuzanou Sobíškovou ve vztahu k exekučnímu příkazu č.j. 180EX 109/13-21 ze dne 27.6.2013 se nezastavuje.

Ve vztahu k odstavci I. výroku bylo nutno napadené usnesení zrušit a věc v tomto rozsahu vrátit k dalšímu řízení. Okresní soud ve svém odůvodnění poukazuje na to, že předmětem vymáhání je částka ve výši 7.490,- Kč s příslušenstvím, tedy peněžité plnění, které ve smyslu ust. § 58 odst. 2 exekučního řádu by mělo být přednostně vymáháno příkazáním pohledávky z peněžního účtu povinné či srážkou z příjmu nebo zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitostech povinné. Zde okresní soud konstatoval, že exekuce je prováděná rovněž postižením mzdy povinné a jejího manžela, dále postižením jejich účtů, a je proto otázkou, zda v tomto postupu pověřeného soudního exekutora spočívajícího v postižení nemovitostí povinné a jejího manžela nelze dovozovat nepřipustnost tímto způsobem vedení exekuce.

Odvolacímu soudu zde uvedená úvaha se jeví jako předčasná, neboť pro závěr, že exekuce je nepřipustná z důvodu, že je vedena nevhodně zvoleným způsobem, není ve spise dostatek podkladů. Z obsahu spisu totiž nevyplývá, zda exekuce postižením mzdy povinné a jejího manžela, případně postižením jejich účtů dostahuje pro uspokojení pohledávky oprávněného včetně příslušenství, nákladů exekučního řízení a nákladů exekuce, příp. pro uspokojení pohledávek přihlášených věřitelů.

Z těchto důvodů v odstavci I. výroku bylo napadené usnesení okresního soudu zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

Okresní soud v dalším řízení posoudí, zda jsou dány předpoklady pro zastavení exekuce prodejem nemovitostí povinné a jejího manžela z důvodu nepřipustnosti takto zvoleného způsobu provedení exekuce (viz ust. § 58 odst. 2 e.ř. a § 263 o.s.ř.), případně zváží, zda jsou dány i jiné důvody pro zastavení exekuce prováděné uvedeným způsobem a podle výsledků svých zjištění pak rozhodne.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení n e n í dovolání přípustné.

V Ostravě dne 30.4.2014

Za správnost vyhotovení:
Simona Fachinelli

JUDr. Miroslava Holubová v.r.
předsedkyně senátu